

Sag C-487/19**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

26. juni 2019

Forelæggende ret:

Sąd Najwyższy (øverste domstol, Polen)

Afgørelse af:

21. maj 2019

Sagsøger:

W. Ż.

Procesdeltager: Prokurator Prokuratury Krajowej Bożena Górecka**Hovedsagens genstand**

Sąd Najwyższy (øverste domstol) skal i den udvidede sammensætning tage stilling til spørgsmålet om inhabilitet for så vidt angår dommere ved Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych (afdelingen for ekstraordinær kontrol og offentlige anliggender) ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) i appelsagen iværksat af W. Ż.

Genstand og retsgrundlag for forelæggelsen

Fortolkning af artikel 2, artikel 6, stk. 1 og 3, samt artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder samt artikel 267 TEUF vedrørende begrebet »uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov«.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 2, artikel 6, stk. 1 og 3, samt artikel 19, stk. 1, andet afsnit [TEU] sammenholdt med artikel 47 [i chartret om grundlæggende rettigheder] samt artikel 267 [TEUF] fortolkes således, at en ret, som er beklædt med en

enedommer, der er blevet udnævnt til dommer i åbenlys modstrid med medlemsstatens retsforskrifter vedrørende udnævnelse af dommere – navnlig eftersom den pågældende person blev udnævnt til dommer, selv om der forud var blevet anlagt søgsmål til prøvelse af afgørelsen truffet af det nationale organ (Krajowa Rada Sądownictwa, domstolsrådet), der indeholdt forslaget om at udnævne den pågældende person til dommer, ved den kompetente nationale ret (Naczelny Sąd Administracyjny, øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Polen), fuldbyrdelsen af denne afgørelse var blevet udsat i overensstemmelse med den nationale lovgivning og sagen ved den kompetente nationale ret [Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager)] endnu ikke var afsluttet, da udnævnelsesdokumentet blev udleveret – ikke er en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov, i EU-rettens forstand?

Anførte EU-retlige forskrifter

Artikel 2, artikel 6, stk. 1 og 3, artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder samt artikel 267 TEUF.

Anførte nationale retsforskrifter

Artikel 7, 10, 45, 60, 77, 144, 175, 179 og 183 Konstytucja RP (Republikken Polens forfatning).

Artikel 43 og 44 i Ustawa o Krajowej Radzie Sądownictwa (lov om domstolsrådet) af 12. maj 2011 som ændret ved Ustawa o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (lov om ændring af retsplejeloven og visse andre love) af 20. juli 2018 (Dz. U. 2018, nr. 1443) i den affattelse, der har været gældende siden den 27. juli 2018.

Artikel 44 i loven om domstolsrådet af 12. maj 2011 i den affattelse, der har været gældende siden den 1. april 2019, som dommen afsagt af Trybunał Konstytucyjny (forfatningsdomstol) den 25. marts 2019 i sag K12/18 (Dz. U. 2019, nr. 609) tager i betragtning.

Artikel 44 i loven om domstolsrådet af 12. maj 2011 som ændret ved Ustawa o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (lov om ændring af loven om domstolsrådet og af loven om forvaltningsretspleje) af 26. april 2019 (Dz. U. 2019, nr. 914) i den affattelse, der har været gældende siden den 23. maj 2019.

Artikel 3 og 4 i Ustawa o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (lov om ændring af loven om domstolsrådet og af loven om forvaltningsretspleje) af 26. april 2019 (Dz. U. 2019, nr. 914).

Artikel 26, 82, 86, og 87 i Ustawa o Sądzie Najwyższym [lov om Sąd Najwyższy (øverste domstol)] af 8. december 2017 (Dz. U. 2018, nr. 5 med ændringer).

Artikel 22a i Prawo o ustroju sądów powszechnych (retsplejeloven) af 27. juli 2001 (konsolideret udgave: Dz. U. 2019, nr. 52 med ændringer).

Artikel 49, 50, 365, 379, 388, 391, 398²¹, 401 i Kodeks postępowania cywilnego (lov om civil retspleje).

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Ved afgørelse af 27. august 2018 blev dommeren W. Ż. på grundlag af artikel 22a, § 4b, nr. 1, i retsplejeloven af 27. juli 2001 overflyttet fra en afdeling ved Sąd Okręgowy w K. (den regionale domstol i K.), hvor han hidtil havde været ansat, til en anden afdeling ved samme ret. W. Ż. påklagede denne afgørelse til domstolsrådet, som indstillede sagen vedrørende hans klage over afgørelse truffet af Prezes (præsidenten) for Sąd Okręgowy (regional domstol) ved afgørelse af 21. september 2018 (sag I NO 47/18). Derefter anlagde W. Ż. søgsmål til prøvelse af denne afgørelse fra domstolsrådet ved Sąd Najwyższy (øverste domstol).
- 2 Efter anlæggelsen af søgsmålet til prøvelse af domstolsrådets afgørelse indgav W. Ż. den 14. november 2018 begæring om, at alle dommere ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), der arbejder i afdelingen for ekstraordinær kontrol og offentlige anliggender ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), erklæres for inhabile. W. Ż. gjorde gældende, at denne afdeling henset til dens organisation og den måde, hvorpå dens medlemmer blev valgt af domstolsrådet, der var sammensat i strid med forfatningen, ikke er i stand til at træffe en upartisk og uafhængig afgørelse vedrørende søgsmålet – hvilket gælder en hvilken som helst sammensætning af personer, der tilhører afdelingen.
- 3 Forslaget om at udnævne alle dommere, der arbejder i afdelingen for ekstraordinær kontrol og offentlige anliggender og er omfattet af inhabilitetsbegæringen, blev fremsat i forbindelse med domstolsrådets afgørelse nr. 331/2018 af 28. august 2018 (herefter »domstolsrådets afgørelse nr. 331/2018«). Andre deltagere i udnævnelsesproceduren, som domstolsrådet ikke havde foreslået Prezydent RP (præsidenten for Republikken Polen) at udnævne til dommere, anlagde søgsmål til prøvelse af denne afgørelse i dens helhed ved Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager).
- 4 Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) udsatte fuldbyrdelsen af domstolsrådets afgørelse nr. 331/2018 ved kendelse af 27. september 2018.
- 5 På trods af de iværksatte søgsmål til prøvelse af domstolsrådets afgørelse nr. 331/2018 som helhed, Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i

forvaltningsretlige sager) udsættelse af afgørelsens fuldbyrdelse og den manglende afslutning af sagen ved Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) udleverede præsidenten for Republikken Polen den 10. oktober 2018 dokumenterne vedrørende udnævnelsen til dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) ved afdelingen for ekstraordinær kontrol og offentlige anliggende til de personer, som den af W. Ż. fremsatte inhabilitetsbegæring omhandler.

- 6 Sagerne ved Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager), som omhandler søgsmålene anlagt til prøvelse af domstolsrådets afgørelse nr. 331/2018, blev udsat på afgørelsen fra Den Europæiske Unions Domstols (herefter »Domstolen«) vedrørende de præjudicielle spørgsmål om, hvorvidt artikel 44, stk. 1b, og artikel 44, stk. 4, i loven om domstolsrådet er forenelig med EU-retten (sag C-824/18).
- 7 Den 20. februar 2019 udleverede præsidenten for Republikken Polen dokumenterne vedrørende udnævnelsen til dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) ved afdelingen for ekstraordinær kontrol og offentlige anliggende til A.S. Forslaget om hans udnævnelse blev fremsat i forbindelse med domstolsrådets afgørelse nr. 331/2018; udnævnelsen af A.S. fandt således ligeledes sted, efter at der var anlagt søgsmål til prøvelse af domstolsrådets afgørelse nr. 331/2018 som helhed ved Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) og denne ret havde udsat fuldbyrdelsen heraf, og på trods af, at sagen ved denne ret ikke var afsluttet. Henset til den omstændighed, at A.S. blev udnævnt til dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) den 20. februar 2019, dvs. efter at W. Ż. havde indgivet inhabilitetsbegæringen den 14. november 2018, var han ikke omfattet af denne begæring.
- 8 Ved processkrift af 5. marts 2019 meddelte en statsadvokat ved Prokuratura Krajowa (den nationale statsadvokatur), at han ønskede at deltage i sagen vedrørende søgsmålet til prøvelse af domstolsrådets afgørelse om indstilling af klagesagen (sag I NO 47/18). Han nedlagde påstand om, at det af W. Ż. iværksatte søgsmål til prøvelse af denne afgørelse fra domstolsrådet afvises.
- 9 Den 8. marts 2019, kort før åbningen af mødet i Izba Cywilna (afdelingen for civile sager), afsagde afdelingen for ekstraordinær kontrol og offentlige anliggender ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) beklædt med en enedommer, der var A.S., kendelse om afvisning af det af W. Ż. iværksatte søgsmål i sag I NO 47/18, uden at A.S. havde haft adgang til akterne i denne sag. I denne kendelse blev det bekræftet, at statsadvokatens opfattelse var korrekt, uden at W. Ż. fik mulighed for at tage stilling hertil.
- 10 Dommerkollegiet ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), der på retsmødet den 20. marts 2019 skulle tage stilling til inhabilitetsbegæringen, konkluderede, at afsigelsen af kendelsen af 8. marts 2019 i sag I NO 47/18 før afgørelsen om inhabilitetsbegæringen var i strid med artikel 50, § 3, nr. 2, i loven om civil retspleje, der forbyder enhver dommer – også en dommer, der ikke var omfattet af

inhabilitsbegæringen – at afslutte behandlingen af en sag, når der er fremsat en inhabilitsbegæring. Dommerkollegiet fastslog endvidere, at en ret, der behandler en tvist og træffer afgørelse herom uden at have adgang til sagens akter og uden at give W. Ż. mulighed for at få kendskab til statsadvokatens synspunkt, er i strid med retten til at blive hørt (forfatningens artikel 45, stk. 1, artikel 6, stk. 1, i konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, herefter »EMRK«, samt artikel 47, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder).

- 11 Sąd Najwyższy (øverste domstol) har endvidere overvejet, om A.S. – henset til omstændighederne ved hans udnævnelse – i det hele taget er dommer ved denne ret. Denne omstændighed er af betydning for spørgsmålet om, hvorvidt den kendelse af 8. marts 2019, der blev afsagt af Sąd Najwyższy (øverste domstol) beklædt med en enedommer, nemlig A.S., i sag I NO 47/18, har juridisk gyldighed som retsafgørelse. Besvarelsen af dette spørgsmål har betydning for afgørelsen vedrørende inhabilitsbegæringen. Såfremt den kendelse, der blev afsagt i sag I NO 47/18 den 8. marts 2019, juridisk set eksisterer, er der ikke grundlag for sagen vedrørende inhabilitsbegæringen, som derfor skal afsluttes (indstilles). Såfremt den kendelse, der blev afsagt i sag I NO 47/18 den 8. marts 2019, imidlertid ikke har juridisk gyldighed, skal der træffes afgørelse vedrørende inhabilitsbegæringen.
- 12 Undersøgelsen af dette spørgsmål har vakt alvorlig tvivl hos Sąd Najwyższy (øverste domstol), som har forelagt spørgsmålet for et dommerkollegium ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) bestående af syv dommere for at få afklaret, om en afgørelse truffet af en enedommer har juridisk gyldighed, når denne person blev udnævnt til dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), selv om der inden da var anlagt søgsmål til prøvelse af domstolsrådets afgørelse, hvorved domstolsrådet havde foreslået udnævnelsen af den pågældende person, ved Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager), fuldbyrdelsen af denne afgørelse var blevet udsat, og sagen ved Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) ikke var afsluttet på det tidspunkt, hvor udnævnelsesdokumentet blev udleveret til den pågældende person.
- 13 Ved undersøgelsen af dette retsspørgsmål er dommerkollegiet ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) bestående af syv dommere kommet i tvivl om fortolkningen af de bestemmelser i EU-retten, der er anført i det præjudicielle spørgsmål. Denne tvivl vedrører spørgsmålet om, hvorvidt en ret, der er beklædt med en enedommer, kan anses for at være en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov, i EU-rettens forstand, når den pågældende person er blevet udnævnt til dommer i åbenlys modstrid med bestemmelserne i national ret, navnlig under omstændigheder som dem, der foreligger i A.S.'s tilfælde.

Kort begrundelse for forelæggelsen

- 14 En afklaring af de beskrevne tvivlsspørgsmål er ikke kun af betydning i forhold til A.S., men også i forhold til de andre personer, der arbejder i afdelingen for ekstraordinær kontrol og offentlige anliggender, syv personer, der dømmes i afdelingen for civile sager, og én person, der er medlem af Izba Dyscyplinarna (disciplinærafdelingen), og som blev udnævnt til dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) under samme omstændigheder som A.S. Derudover blev yderligere ti personer, der er medlemmer af Izba Dyscyplinarnas (disciplinærafdelingen), udnævnt af præsidenten for Republikken Polen, selv om der inden da var anlagt søgsmål til prøvelse af den afgørelse fra domstolsrådet, hvorved deres udnævnelse blev foreslået, og sagen ved denne ret endnu ikke var afsluttet på det tidspunkt, hvor udnævnelsesdokumenterne blev udleveret.
- 15 Domstolens svar vil give dommerkollegiet ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) bestående af syv dommere mulighed for at tage stilling til det retsspørgsmål, som er blevet forelagt det af et dommerkollegium ved denne ret i dets sædvanlige sammensætning. Såfremt Domstolen fastslår, at Sąd Najwyższy (øverste domstol) ikke var en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående var oprettet ved lov, da den afsagde kendelse om at indstille W. Ż.'s søgsmål til prøvelse af domstolsrådets afgørelse (sag I NO 47/18), og der derfor heller ikke var sikret en effektiv retsbeskyttelse i henhold til EU-retten som omhandlet i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder samt artikel 267, tredje afsnit, TEUF, vil dette påvirke vurderingen af, hvilke følger udnævnelsen til dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) under omstændigheder som dem, der forelå i forbindelse med A.S., har i henhold de polske retsfor skrifter. Dette kan give anledning til at formode, at afgørelser fra Sąd Najwyższy (øverste domstol), der træffes af dommerkollegier, som udelukkende består af personer, der er udnævnt under sådanne omstændigheder, ikke har juridisk gyldighed, eftersom de er truffet af en person eller af personer, der ikke er dommere.
- 16 Den forelæggende ret henviser til dom af 27. februar 2018, C-64/16, Associação Sindical dos Juizes Portugueses (C-64/16, præmis 33-37), og af 26. juli 2018, LM (C-216/18 PPU), og gør opmærksom på, at Den Europæiske Union er en retsunion, hvor opgaven med at sikre den retlige kontrol i dens retsorden ikke kun tilkommer Domstolen, men også de nationale domstole. Disse stater skal tilvejebringe den nødvendige adgang til domstolsprøvelse for at sikre en effektiv retsbeskyttelse for borgerne på de områder, der er omfattet af EU-retten. Princippet om effektiv retsbeskyttelse af de rettigheder, som borgerne har i henhold til EU-retten, er et almindeligt EU-retligt princip, mens eksistensen af en effektiv domstolskontrol i sig selv er et iboende kendetegn for en retsstat. Hver medlemsstat skal sikre, at de myndigheder, der – i deres egenskab af »domstol« i EU-rettens forstand – udgør en del af systemet af retsmidler inden for de områder, der er omfattet af EU-retten, opfylder kravene til en effektiv retsbeskyttelse. Den forelæggende ret bemærker endvidere, at der ved vurderingen af, om den pågældende myndighed opfylder kravene til en »domstol« som omhandlet i artikel

19, stk. 1, andet afsnit, TEU, skal tages hensyn til kriterier såsom retsgrundlaget for myndighedens arbejde, om den er uafhængig, og om de personer, som i deres egenskab af dommere træffer afgørelser ved denne myndighed, er uafhængige. Efter den forelæggende rets opfattelse er disse kriterier i fuld overensstemmelse med de krav, der stilles til en »domstol« i sammenhæng med adgangen til effektive retsmidler og en upartisk domstol i artikel 267, tredje afsnit, TEUF og artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, og svarer desuden til kravene til en uafhængig og upartisk domstol, der er oprettet ved lov, i EMRK's artikel 6, stk. 1 (jf. i denne forbindelse artikel 52, stk. 3 og 7, i chartret om grundlæggende rettigheder samt artikel 6, stk. 3, TEU).

- 17 Den forelæggende ret bemærker, at den foreliggende sag i to henseender har tilknytningspunkter til EU-retten. For det første har afdelingen for ekstraordinær kontrol og offentlige anliggender ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) kompetencen med hensyn til spørgsmål vedrørende fortolkningen og anvendelsen af EU-retten, bl.a. reguleringsspørgsmål, herunder spørgsmål vedrørende konkurrencebeskyttelse og energiregulering. På disse områder finder bestemmelser i EU-retten eller i den nationale ret, der gennemfører EU-retten, ofte anvendelse. Det skal derfor undersøges, om afdelingen for ekstraordinær kontrol og offentlige anliggender ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) – eftersom den beklædes af A.S. og andre personer, der er blevet udnævnt under de samme omstændigheder – opfylder kravene i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU. For det andet blev den omtvistede kendelse af 8. marts 2019 afsagt i en sag, der vedrørte en national dommers, W. Ż., stilling. Dommer W. Ż. skal som medlem af en national domstol være uafhængig, for at denne domstol – ved anvendelsen af EU-retten – også forbliver uafhængig og opfylder kravene i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU. I den foreliggende sag skal der desuden tages hensyn til kravene i artikel 47, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder, hvoraf det følger, at det skal vurderes, om domstolen, der træffer afgørelse i sagen, dvs. afdelingen for ekstraordinær kontrol og offentlige anliggender ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), kan anses for en uafhængig, upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov, i denne bestemmelses forstand.
- 18 Den forelæggende ret konstaterer, at den udnævnelsesprocedure, hvorunder A.S. blev udnævnt til dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), blev gennemført i åbenlys modstrid med reglerne i polsk ret vedrørende udnævnelsen af dommere. Overtrædelsen bestod navnlig i, at A.S. blev udnævnt til dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) af præsidenten for Republikken Polen, selv om andre deltagere i udnævnelsesproceduren inden da havde anlagt søgsmål ved Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) til prøvelse af domstolsrådets afgørelse nr. 331/2018, hvorved hans udnævnelse blev foreslået, og sagen ved denne ret endnu ikke var afsluttet på det tidspunkt, hvor udnævnelsesdokumenterne blev udleveret til ham.
- 19 Forfatningens artikel 179 bestemmer, at dommerne i Polen udnævnes af præsidenten for Republikken Polen på ubestemt tid efter forslag fra domstolsrådet. Der kræves et kronologisk samarbejde mellem to statslige forfatningsorganer, der

supplerer hinanden indbyrdes. Domstolsrådets forslag er ikke en udtalelse, men er af konstitutiv betydning, idet præsidenten for Republikken Polen først har beføjelse til at udnævne de i forslaget anførte personer til dommere, når forslaget er blevet indgivet.

- 20 Indgivelsen af et forslag til præsidenten for Republikken Polen om at udnævne personer til dommere går forud for udnævnelsesproceduren, hvis forløb er lovreguleret – i overensstemmelse med de forfatningsretlige krav. For at sikre rettighederne for de ansøgere, der deltager i udnævnelsesproceduren, bl.a. retten til lige adgang til offentlig ansættelse (artikel 60 i Republikken Polens forfatning) og borgernes ret til adgang til domstolene (forfatningens artikel 45, stk. 1, og artikel 77, stk. 2), er der fastsat en domstolskontrol med lovligheden af domstolsrådets afgørelser, der omhandler forslag til præsidenten for Republikken Polen vedrørende udnævnelsen til dommer (artikel 44 i loven om domstolsrådet). Denne kontrol vedrørende personer, der ansøger om et dommerembede ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), påhviler Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager).
- 21 Den beføjelse til at udnævne dommere, såfremt domstolsrådet forud har anmodet herom, der er tillagt præsidenten for Republikken Polen, er en fortrinsret for præsidenten, hvilket indebærer, at præsidentens retsakter vedrørende udnævnelsen til dommer ikke skal underskrives (godkendes) af Prezes Rady Ministrów (præsidenten for ministerrådet). Denne løsning har ikke til formål at styrke præsidenten for Republikken Polens stilling i forhold til den dømmende magt, men derimod at beskytte den dømmende magt mod indblanding fra Rada Ministrów (ministerrådet) som det andet udøvende magtorgan foruden præsidenten, navnlig mod indblanding fra præsidenten for ministerrådet og Minister Sprawiedliwości (justitsministeren). Ved udøvelsen af sin fortrinsret til at udnævne dommerne skal præsidenten for Republikken Polen til enhver tid respektere princippet om, at offentlige myndigheder kun må handle på grundlag af lovgivningen og inden for de ved lov fastsatte grænser og skal respektere den dømmende magts beføjelser.
- 22 Præsidenten for Republikken Polen har ikke blot ikke beføjelse til at ansætte en deltager i en udnævnelsesprocedure som dommer, når der slet ikke foreligger noget forslag fra domstolsrådet, men heller ikke, når dette forslag ganske vist er kommet til udtryk ved en afgørelse fra domstolsrådet, men det juridisk set er midlertidigt ugyldigt, eftersom der er blevet anlagt søgsmål til prøvelse af afgørelsen, hvilket indebærer, at det bliver genstand for en domstolskontrol. Såfremt der før udleveringen af dokumentet vedrørende udnævnelsen til dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) var blevet anlagt søgsmål til prøvelse af afgørelsen, hvorved udnævnelsen af den pågældende person blev foreslået, afhænger afgørelsens juridiske gyldighed af denne domstols afgørelse. Hvis den påklagede afgørelse omgøres, kan dette medføre, at betingelserne for udnævnelsen til dommer ikke længere er opfyldt. Indtil sagen ved Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) var afsluttet, havde præsidenten for Republikken Polen således ikke beføjelse til at udøve sin

fortrinsret til at ansætte dommere, eftersom der ikke forelå et stabilt grundlag for udøvelsen af denne fortrinsret.

- 23 Dette gælder uanset bestemmelserne om rækkevidden og det tidspunkt, hvor en afgørelse truffet af domstolsrådet bliver endelig, når den ikke anfægtes af alle deltagere i udnævnelsesproceduren (artikel 44, stk. 1b, i loven om domstolsrådet), og uanset bestemmelserne, der regulerer de retlige konsekvenser af en ophævelse af en anfægtet afgørelse om undladt indgivelse af et forslag til udnævnelse til dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) (artikel 44, stk. 4, i loven om domstolsrådet). Fra det tidspunkt, hvor der anlægges søgsmål til prøvelse af domstolsrådets afgørelse, tilkommer det udelukkende Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) at afgøre, om der foreligger grunde til at ophæve afgørelsen, og i hvilket omfang den i givet fald skal ophæves – inden for rammerne af den nedlagte påstand. Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) kan frit vælge at gøre brug af forskellige fortolkningsmetoder for at fjerne tvivlen vedrørende fortolkningen af artikel 44, stk. 1b, og artikel 44, stk. 4, i loven om domstolsrådet, herunder også en fortolkning i overensstemmelse med forfatningen og [EU-retten]. Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) har gjort brug af disse muligheder, som det fremgår af den pågældende rets anmodning om præjudiciel afgørelse, navnlig vedrørende spørgsmålet, om reglerne i artikel 44, stk. 1b og artikel 44, stk. 4, i loven om domstolsrådet, er i overensstemmelse med EU-retten (sag C-824/18).
- 24 Efter den nationale rets opfattelse fremgår det af de faktiske omstændigheder i den foreliggende sag, at artikel 179 i Republikken Polens forfatning er blevet overtrådt i to henseender. For det første udnævnte præsidenten for Republikken Polen A.S. i en situation, hvor det ikke var afklaret, om domstolsrådets afgørelse nr. 331/2018, der indeholdt forslaget om dennes udnævnelse, havde juridisk gyldighed. Betingelsen – i funktionel forstand – hvorefter udnævnelsen til dommer skal ske efter forslag fra domstolsrådet, blev ikke opfyldt, eftersom den omstændighed, at et sådant forslag foreligger, ikke i sig selv er tilstrækkeligt, idet forslaget skal have et permanent grundlag, dvs. det skal være endeligt. For det andet skete udnævnelsen ud fra den antagelse, at domstolsrådets afgørelse nr. 331/2018 ikke bliver ophævet af Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager). Denne udnævnelse opfyldte ikke kravene til udnævnelsen af en dommer på ubestemt tid, eftersom den var undergivet en betingelse. Hvis domstolsrådets afgørelse ophæves efter en domstolskontrol af denne, bortfalder domstolsrådets forslag efterfølgende som betingelse for udnævnelsen og dermed også ansættelsen som dommer, hvorved det endvidere er et spørgsmål, om denne virkning indtræder ex tunc eller ex nunc.
- 25 Desuden blev princippet om magtens deling, princippet om kompetencefordelingen og legalitetsprincippet tilsidesat. Henset til den forfatningsretlige stilling, som Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) indtager i sin egenskab af dømmende organ, som ifølge loven har fået til opgave at kontrollere lovligheden af domstolsrådets afgørelser –

som det er sket i det foreliggende tilfælde – og til nødvendigheden af, at det fremtidige udfald af sagens behandling ved denne ret respekteres, havde præsidenten for Republikken Polen ikke ret til at udøve sin fortrinsret til at foretage udnævnelsen til dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), før sagen ved denne ret var afsluttet. Præsidenten gjorde imidlertid brug af denne fortrinsret, inden Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) havde truffet afgørelse vedrørende søgsmålet til prøvelse af afgørelsen, og uden at afvente domstolens vurdering af de fremsatte indsigelser mod afgørelsen, selv om de var almindeligt kendte og særdeles tungtvejende.

- 26 Af væsentlig betydning for tvisten er endvidere den omstændighed, at præsidenten for Republikken Polen ikke blot udnævnte A.S. på trods af anfægtelsen af domstolsrådets afgørelse nr. 331/2018, der indeholdt forslaget om dennes udnævnelse, og på trods af, at sagen ved Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) ikke var afsluttet på det tidspunkt, hvor udnævnelsen til dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) fandt sted, men også på trods af denne domstols forudgående kendelse af 27. september 2018, hvorved fuldbyrdelsen af domstolsrådets afgørelse blev udsat. Udsættelsen af fuldbyrdelsen af domstolsrådets afgørelse var endnu en omstændighed, der var til hinder for at anse denne afgørelse for et gyldigt forslag til udnævnelse til dommer. Denne afgørelse var bindende for parterne i sagen ved Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager), retten selv og andre retter [bl.a. Sąd Najwyższy (øverste domstol)] samt for andre statslige organer (bl.a. domstolsrådet og præsidenten for Republikken Polen) og myndigheder i den offentlige forvaltning. Både præsidenten for Republikken Polen og A.S., der på trods af afsigelsen af kendelsen tog imod udnævnelsesdokumentet, ignorerede åbenbart en endelig retsafgørelse.
- 27 Den forelæggende ret anser hver enkelt af de beskrevne overtrædelser for en tilsidesættelse af de vigtigste principper, der skal overholdes ved udnævnelsen af dommere i Polen. I denne forbindelse udgør disse overtrædelser blot en del af de omstændigheder, der indikerer, at proceduren for udnævnelsen af A.S. var behæftet med grundlæggende retsmangler. En særskilt og vigtig rolle spiller i denne sammenhæng de overtrædelser, der fandt sted inden for rammerne af udnævnelsesproceduren, og som er blevet beskrevet i de præjudicielle forelæggelser, som Sąd Najwyższy (øverste domstol) tidligere har forelagt Domstolen (sag C-585/18, C-624/18 og C-625/18) – uden at de er genstand for betragtningerne i nærværende sag.
- 28 Ovennævnte overtrædelser vedrører ikke kun de grundlæggende forfatningsretlige principper for den personalemæssige besættelse af de dømmende organer, men blev også begået forsætligt, dvs. med den hensigt at undergrave virkningerne af Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) domstolskontrol af domstolsrådets afgørelse nr. 331/2018. For det første blev A.S. udnævnt til dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), selv om søgsmålet til prøvelse af afgørelsen og de fremsatte indsigelser mod afgørelsen var almindeligt kendte. For det andet støttede præsidenten for Republikken Polen sig, da han

gjorde brug af sin fortrinsret, på den opfattelse, der fremføres i retspraksis, hvorefter en udnævnelse til dommer foretaget af præsidenten på ingen måde kan anfægtes, herunder heller ikke ad rettens vej. Udøvelsen af denne fortrinsret skulle have uigenkaldelige retlige konsekvenser og bevirke en gyldig udnævnelse til dommer, selv om det skulle vise sig, at udnævnelsesproceduren var behæftet med retsmangler. Den opfattelse, at den retsakt, som præsidenten for Republikken Polen udstedte ved udnævnelsen til dommer i henhold til forfatningens artikel 179, ikke kan anfægtes, eftersom der er tale om en fortrinsret for præsidenten, blev fremført tydeligt i den offentlige debat, da man forsøgte at vurdere gyldigheden af udnævnelsen af dommere under omstændigheder, der svarer til eller ligner dem, hvorunder A.S. blev udnævnt.

- 29 Den grove og forsætlige måde, hvorpå overtrædelserne, der ligger til grund for den foreliggende tvist, blev begået, går hånd i hånd med de foranstaltninger, der træffes i Polen med henblik på at forhindre en domstolskontrol af domstolsrådets afgørelser, hvorved præsidenten for Republikken Polen gives forslag til udnævnelse af dommere ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), og som blev truffet efter, at loven om Sąd Najwyższy (øverste domstol) trådte i kraft, dvs. efter den 3. april 2018.
- 30 For det første blev loven om domstolsrådet ændret, efter at udnævnelsesprocedurerne til Sąd Najwyższy (øverste domstol) i henhold til den nye lov om Sąd Najwyższy (øverste domstol) var indledt. Det var bestemt, at en afgørelse, der vedrører ansøgerne til dommerembeder ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), og som ikke anfægtes af alle deltagere i udnævnelsesproceduren, bliver endelig, for så vidt det i afgørelsen bestemmes, at der skal stilles forslag om udnævnelse til dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), og for så vidt der i henhold til denne afgørelse ikke skal fremsættes forslag om udnævnelse til dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) med hensyn til de deltagere i proceduren, der ikke har anfægtet afgørelsen (artikel 44, stk. 1b, i loven om domstolsrådet). Dette var en undtagelse fra det almindelige princip, hvorefter en afgørelse truffet af domstolsrådet bliver endelig, når den ikke længere kan anfægtes, og hvorefter den, medmindre alle deltagere i udnævnelsesproceduren anlægger søgsmål til prøvelse heraf, bliver endelig, for så vidt det derved besluttet, at der ikke skal stilles forslag om udnævnelse til dommer af de deltagere i den pågældende procedure, som ikke har anfægtet afgørelsen (artikel 43, stk. 1 og 2, i loven om domstolsrådet). Det blev endvidere bestemt, at, hvis Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) ophæver en afgørelse om ikke at indgive et forslag til udnævnelse til dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), har det blot til følge, at den deltager i udnævnelsesproceduren, der har anfægtet afgørelsen, kan deltage i den næste udnævnelsesprocedure (artikel 44, stk. 4, i loven om domstolsrådet). De beskrevne ændringer, som i praksis skal berøve en appel af en afgørelse truffet af domstolsrådet vedrørende ansøgerne til stillinger som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) dens effektive virkning, blev af lovgiver fremstillet som et forsøg på at beskytte sager vedrørende udnævnelse af dommere ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) mod obstruerende handlinger.

- 31 For det andet har domstolsrådet – i sammensætningen med de dommere, der blev valgt af Sejm RP (parlamentet for Republikken Polen) – og en gruppe af senatorer fra det regerende parti som reaktion på den tvivl, som Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) har redegjort for med hensyn til, om de ovennævnte regler er forenelige med EU-retten, forelæggelsen af en anmodning om præjudiciel afgørelse for Domstolen (sag C-624/18) og udsættelsen af fuldbyrdelsen af en del af domstolsrådets anfægtede afgørelser henvendt sig til Trybunał Konstytucyjny (forfatningsdomstol) vedrørende bestemmelserne i loven om domstolsrådet, der vedrører valget af dommerne til domstolsrådet og iværksættelse af appel ved retten af domstolsrådets afgørelser, der generelt vedrører forslag til udnævnelse til dommer og navnlig er grundlag for Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) kompetence. Efterfølgende fastslog Trybunał Konstytucyjny (forfatningsdomstol) den 25. marts 2019 i sag K 12/18 i en sammensætning, der udelukkende bestod af dommere, der var blevet ansat af det nuværende regeringsflertal, bl.a. med deltagelse af en person, der var blevet ansat i en dommerstilling ved Trybunał Konstytucyjny (forfatningsdomstol), der allerede var besat, at bestemmelserne i loven om domstolsrådet, hvorefter parlamentet for Republikken Polen vælger dommerne i domstolsrådet, er forenelige med Republikken Polens forfatning. Derimod blev artikel 44, stk. 1a, i loven om domstolsrådet, der giver Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) kompetence til at træffe afgørelse vedrørende søgsmål anlagt til prøvelse af domstolsrådets afgørelser vedrørende ansøgerne til dommerstillinger ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), anset for at være uforenelig med forfatningen. Trybunał Konstytucyjny (forfatningsdomstol) anførte, at konstateringen af, at artikel 44, stk. 1a, i loven om domstolsrådet er uforenelig med forfatningen, har til følge, at alle sager [ved Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager)], der er anlagt på grundlag af denne bestemmelse, skal afsluttes.
- 32 For det tredje blev muligheden for at anfægte domstolsrådets afgørelser i individuelle procedurer vedrørende udnævnelse til dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) ved yderligere lovændringer udelukket fra den 23. maj 2019. Ifølge denne lovs overgangsbestemmelser indstilles søgsmålsprocedurer til prøvelse af domstolsrådets afgørelser i individuelle procedurer vedrørende ansættelse som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), der blev iværksat og ikke afsluttet inden denne lovs ikrafttræden, ex officio. Denne bestemmelse skal føre til, at de sager vedrørende domstolsrådets afgørelser, der verserer ved Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager), som omhandler indgivelsen af forslag til udnævnelse til dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) til præsidenten for Republikken Polen og blev truffet, efter at loven om Sąd Najwyższy (øverste domstol) trådte i kraft, dvs. efter den 3. april 2018, bl.a. sagerne vedrørende domstolsrådets afgørelse nr. 331/2019, afsluttes uden en domstolskontrol af disse afgørelser.
- 33 De omstændigheder, der er beskrevet i punkt 31 og 32 ovenfor, overflødiggør ikke Domstolens besvarelse af det præjudicielle spørgsmål i den foreliggende sag. Det

præjudicielle spørgsmål vedrører begivenheder, der har fundet sted, og som har ført til, at udnævnelsen af A.S. til dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) var behæftet med en mangel, der på ingen måde blev afhjulpet – med ex tunc-virkning – ved den anførte afgørelse fra Trybunał Konstytucyjny (forfatningsdomstol) og de foretagne lovændringer.

- 34 Konstateringen af, at udnævnelsen af A.S. fandt sted i åbenlys modstrid med polsk ret, giver efter den forelæggende rets opfattelse grundlag for at konkludere, at et dommerkollegium, der er beklædt med en sådan person, ikke kan anses for en lovligt oprettet domstol i EU-rettens forstand. Dette spørgsmål skal dog afgøres af Domstolen.
- 35 En streng overholdelse af reglerne om udnævnelse af dommere har indvirkning på borgernes og offentlighedens tillid til domstolenes uafhængighed og upartiskhed (dom af 23.1.2018, FV mod Rådet, T-639/16 P, præmis 75). Hvis måden, hvorpå dommere udnævnes, er undergivet visse retsfor skrifter og overholdelsen af disse forskrifter er af grundlæggende betydning for at sikre en domstols uafhængighed og upartiskhed, har en overtrædelse af disse bestemmelser, navnlig en åbenlys overtrædelse, efter den forelæggende rets opfattelse til følge, at disse principper undergraves på væsentlig måde. Den forelæggende ret ønsker at gøre opmærksom på to aspekter af uafhængigheden – det interne og det eksterne – som fremgår af Domstolens praksis (dom af 19.9.2006, Wilson, C-506/04, præmis 51, af 9.10.2014, TDC, C-222/13, præmis 30, af 17.7.2014, Torresi, C-58/13 og C-59/13, præmis 22, samt af 6.10.2015, Consorci Sanitari del Maresme, C-203/14, præmis 19).
- 36 Efter den forelæggende rets opfattelse hersker der alvorlig tvivl om, hvorvidt en person, der er blevet udnævnt til dommer i åbenlys modstrid med retsreglerne vedrørende udnævnelsen af dommere, kan bevare sin uafhængighed og upartiskhed. På den ene side befinder denne dommer sig i en situation, hvor de retsundergivne kan drage hans uafhængighed i tvivl – hvilket de begærer om afvisninger, der allerede er fremsat af denne grund, vidner om – og hvor han kan være udsat for udefra kommende påvirkning fra det organ, som har begået retskrænkelsen i forbindelse med hans ansættelse, henholdsvis et andet organ, der samarbejder med det førstnævnte. En sådan dommer kan være afhængig af de pågældende organer – navnlig organer, der indgår i de andre magtfunktioner (den udøvende og den lovgivende magt) – foranstaltninger, der har til formål at forhindre en domstolskontrol af de retskrænkelser, der blev begået forud for hans ansættelse. Den omvendte situation kan også opstå. Dommeren kan være udsat for påvirkning fra de pågældende organer, der rejser tvivl om hans stilling som dommer. På den anden side kan en dommer, der er blevet ansat i åbenlys modstrid med retsreglerne vedrørende udnævnelsen af dommere, ikke garantere upartiskhed, navnlig når gyldigheden af hans udnævnelse – på grund af denne krænkelse – i en konkret tvist, som den pågældende dommer skal behandle og afgøre, drages i tvivl af en part. En sådan dommer, der vil forsvare sig mod forsøg på at rejse tvivl om gyldigheden af hans udnævnelse, kan iværksætte

foranstaltninger, der har til formål at gøre det umuligt for parten at gennemføre sådanne forsøg, eller foranstaltninger, der berøver dem deres effektive virkning.

- 37 Det bemærkes endvidere, at Trybunał Konstytucyjny (forfatningsdomstol) i den nuværende sammensætning ganske vist lægger til grund, at retsakter udstedt af præsidenten for Republikken Polen ikke er undergivet domstolskontrol, hvilket også kan gælde for udnævnelsen til dommer, som præsidenten foretager, men instrumentaliseringen af denne domstol i dens nuværende form rejser spørgsmål om, hvorvidt Trybunał Konstytucyjny (forfatningsdomstol) – så snart dette viser sig nødvendigt – ikke også kan foranlediges til at indtage det modsatte standpunkt, hvis dette viser sig at være nyttigt. Dette har åbenbar betydning for vurderingen af uafhængigheden hos de personer, der blev udnævnt til dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) under omstændigheder som i A.S.'s tilfælde.
- 38 Polsk lovgivning hjemler ganske vist ikke en særlig procedure eller et særligt retsmiddel til anfægtelse af gyldigheden af en udnævnelse til dommer, når det drejer sig om en person, der er medlem af dommerkollegiet, men det fremgår af retsfor skrifterne, at retten ex officio skal undersøge, om dens sammensætning er lovlig (artikel 397, nr. 4, i loven om civil retspleje), og at en genoptagelse af en endeligt afsluttet sag kan støttes på den omstændighed, at retten var beklædt med en person, der ikke var berettiget hertil (artikel 401, nr. 1, i loven om civil retspleje). Eftersom afgørelser truffet af Sąd Najwyższy (øverste domstol) ikke kan genoptages – undtagen i tilfælde af, at sagen genoptages – forsøger parterne at beskytte deres ret til adgang til en uafhængig og upartisk domstol ved at fremsætte begæringer om, at personer, der er blevet udnævnt til dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) under omstændigheder, der helt eller delvist svarer til de omstændigheder, hvorunder A.S. blev udnævnt, erklæres for inhabile. Dommerkollegierne ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), der i sin helhed er beklædt med personer, der er blevet ansat under sådanne omstændigheder, forsøger at forhindre parterne heri. Disse dommerkollegier forsøger desuden på varig basis at afskære muligheden for at fremsætte sådanne begæringer, idet de spørger Trybunał Konstytucyjny (forfatningsdomstol) i dens nuværende sammensætning, om artikel 49 i loven om civil retspleje, der regulerer betingelserne for at erklære en dommer for inhabil på begæring fra en part, er forenelig med forfatningen, chartret om grundlæggende rettigheder og EMRK.
- 39 Som reaktion på den rejste tvivl om deres dommerstillinger iværksætter de personer, der er blevet udnævnt til dommere ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) under omstændigheder, der helt eller delvist svarer til dem, hvorunder A.S. blev ansat, også andre foranstaltninger, der har til formål at forhindre, at denne tvivl gøres gældende. Som eksempel herpå kan nævnes den kendelse af 10. april 2019, der blev afsagt af disciplinæraftdelingen ved Sąd Najwyższys (øverste domstol) in plenum, hvorved det blev fastslået, at de personer, der ville træffe afgørelse i denne afdeling, gyldigt var blevet udnævnt til dommere ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), og at deres deltagelse i dommerkollegiet ikke var i strid med retten til adgang til en uafhængig og upartisk domstol, der er oprettet ved lov (EMRK's artikel 6, stk. 1). Denne kendelse blev afsagt i strid med det

grundlæggende princip, at ingen kan være dommer i sin egen sag. Ingen af de personer, der er medlem af disciplinærafdelingen ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), burde have deltaget i denne afgørelsesprocedure, eftersom det pågældende retsspørgsmål vedrørte hver enkelt af disse personer, dvs. deres stilling som dommer.

- 40 De foranstaltninger, der er anført i punkt 38 og 39, træffes af hensyn til de personer, hvis stilling som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) giver anledning til tvivl, og som der sættes spørgsmålstejn ved. Ved hjælp af disse foranstaltninger skal det forhindres, at parter i sager ved Sąd Najwyższys (øverste domstol) dommerkollegier, der er beklædt med disse personer, på nogen måde kan foranledige en domstolskontrol af disse personers stilling som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), og derigennem kan beskytte deres ret til adgang til en uafhængig og upartisk domstol, der er oprettet ved lov.
- 41 I forbindelse med undersøgelsen af spørgsmålet om uafhængighed og upartiskhed skal der særlig lægges vægt på omstændighederne vedrørende afsigelsen af kendelsen af 8. marts 2019 i sag I NO 47/18. De illustrerer, hvor langt en person, der er blevet udnævnt til dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) i åbenlys modstrid med retsfor skrifterne vedrørende udnævnelse af dommere, kan gå for at opnå, at den sag, hvorunder spørgsmålet om gyldigheden af udnævnelsen af andre personer, der arbejder ved afdelingen for ekstraordinær kontrol og offentlige anliggender, til dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) rejses, bringes til ophør, således at dette spørgsmål ikke kan undersøges. En sådan fremgangsmåde øger tvivlen om, hvorvidt en dommer, der er blevet udnævnt under sådanne omstændigheder, kan garantere sin uafhængighed og upartiskhed.
- 42 Den forelæggende ret anmoder om, at den præjudicielle forelæggelse i henhold til artikel 105, stk. 1, i Domstolens procesreglement undergives en fremskyndet procedure.
- 43 For det første går betydningen af besvarelsen af det præjudicielle spørgsmål videre end den tvist, inden for hvis rammer det er stillet. På nuværende tidspunkt arbejder der ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) 37 personer, der er blevet udnævnt til dommere ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) i åbenlys strid med reglerne i polsk ret vedrørende udnævnelsen af dommere. For 27 personers vedkommende (19 personer, der er medlemmer af afdelingen for ekstraordinær kontrol og offentlige anliggender, syv personer, der arbejder i afdelingen for civile sager, og én person, der er medlem af disciplinærafdelingen) består denne overtrædelse i, at disse personer blev udnævnt, selv om der forud var blevet anlagt søgsmål til prøvelse af afgørelserne truffet af domstolsrådet, hvorved deres udnævnelse blev foreslået, fuldbyrdelsen af disse afgørelser var blevet udsat, og sagen ved Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) endnu ikke var afsluttet, da udnævnelsesdokumenterne blev udleveret. For ti personers vedkommende, der er medlemmer af disciplinærafdelingen, består denne overtrædelse i, at de blev udnævnt, selv om der forud var blevet anlagt søgsmål til prøvelse af afgørelsen truffet af domstolsrådet ved Naczelny Sąd

Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager), og selv om sagen ved Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) endnu ikke var afsluttet, da udnævnelsesdokumenterne blev udleveret.

- 44 For det andet varetager Sąd Najwyższy (øverste domstol) i sin egenskab af ret i sidste instans de vigtigste opgaver i det polske retsvæsen, herunder rettens tilsyn med de almindelige domstole og de militære domstole. Sąd Najwyższy (øverste domstol) varetager også andre lovbestemte opgaver, herunder vurderingen af gyldigheden af valg (til parlamentet og senatet, af præsidenten for Republikken Polen og til Europa-Parlamentet). For så vidt angår de sidstnævnte forhold ligger kompetencen hos afdelingen for ekstraordinær kontrol og offentlige anliggender. Dette nødvendiggør en hurtig afklaring af de tvivlsspørgsmål, der er formuleret i det præjudicielle spørgsmål, for at forhindre en systemisk trussel mod friheden og borgerrettighederne i Polen og eventuelt fastslå, at der ikke foreligger en sådan trussel.
- 45 For det tredje er det nødvendigt at få besvaret det præjudicielle spørgsmål hurtigst muligt for at udrydde tvivlen vedrørende Sąd Najwyższys (øverste domstol) virke med deltagelse af de personer, som dette spørgsmål vedrører. Såfremt vi antager, at de dommerkollegier ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), der er beklædt med disse personer, ikke opfylder kravene til en uafhængig, upartisk domstol, der er oprettet ved lov, udgør beklædningen af disse dommerkollegier med de pågældende personer en trussel mod afgørelsernes ensartethed, hvilket skader de retsundergivnes interesser. Derved risikerer Sąd Najwyższy (øverste domstol) også at være ude af stand til at opfylde sine institutionelle opgaver, og grundlaget for justitsvæsenets virke i Polen undergraves. Hvis det derimod fastslås, at de dommerkollegier, der er beklædt med disse personer – på trods af de begåede krænkelser opfylder kravene til en uafhængig, upartisk domstol, der er oprettet ved lov, foreligger denne risiko ikke.